

SYMPOSIUM INTERNATIONAL SUR LE DEVELOPPEMENT À MONTE CARLO

Pod patronací monackého knížete Rainiera III. probíhalo v Monte Carlu po dva měsíce (od 3. února do 27. března 1969) mezinárodní symposium o vývoji. Vědeckým presidentem symposia byl prof. Michel C e p è d e. Symposium organizoval výbor v čele s monackým ministrem Jacquesem R e y m o n d e m a generálním sekretářem byl Raymond S a n G i o r g i o.

Toto symposium však bylo ve skutečnosti mezinárodní universitou pro studium vývoje. Sám pojem vývoje, který má interdisciplinární charakter, poznamenal zaměření a cíl tohoto symposia.

Problematika vývoje byla rozdělena na sedm témat, z nichž každému byl věnován jeden týden naplněný přednáškami a diskusemi. Osmý, poslední týden, byl věnován celkové teoretické syntéze, hodnocení symposia a praktickým závěrům.

Promlouvali zde ve francouzštině (a simultánním anglickém překladu) sociologové s ekonomy, právníky, urbanisty, techniky, přírodovědci a s experty Spojených národů.

Velká většina účastníků symposia (jak profesori, tak studenti) pocházela ze zemí s francouzskou kulturou. Přednášelo celkem 39 profesorů z Francie, Švýcarska, NSR, Anglie a Irska, USA, Holandska, Španělska, Belgie, Itálie, Egypta, Jugoslávie, Bulharska, Brazílie a Íránu. Symposia se zúčastnilo 34 studentů. Tato kategorie zahrnovala v sobě různé stupně hodnoty (od skutečných vysokoškolských studentů až po docenty). Přesto, že studenti pocházeli z nejrozličnějších zemí Evropy, Ameriky, Asie a Afriky, většina z nich studovala nebo už působila na universitách a vědeckých institucích ve Francii a Švýcarsku. Z Československa jsme viděli dva: doc. Jan Procházka (VŠZ Praha) a ing. Věra Tauberová.

Zmíním se stručně o přednáškách, které se týkaly rurální tematiky v širším slova smyslu.

O hladu hovořil „geograf hladu“ Josue de Castro. Profesor Michel C e p è d e, president symposia a koordinátor prvního týdne, přednesl studie „Přístup rurálního sociologa k definicím a pojmu vývoje“ a „Výživa jako faktor vývoje“.

Ředitel mezinárodního ústavu pro výzkum družstevního vývoje při Sorbonně, prof. Henri Desroche, přednášel o vztahu vývoje k družstevnictví a k náboženství a utopismu. Prof. Henri Desroche, který tak ideálně sladil své zájmy - družstevnictví a náboženství - byl povolaným koordinátorem tématu koncepce vývoje. Španělský prof. Manuel Lizcano hovořil o družstevnictví v zemích iberské kultury.

Z významnějších „studentských“ vystoupení se zmiňuji o příspěvku doc. J. Procházky o družstevnictví a demokracii v ČSSR, Leona S z e s k i n a (z Izraele) o industrializaci v izraelských kibucích a Juliety Costy C a l a z a n s (Brazílie z Paříže) o zemědělských družstvech v Brazílii.

Tematiku vědeckotechnické revoluce měl přednášet prof. Jan T a u b e r, ale pro nemoc se musel omluvit. Dal k dispozici účastníkům symposia obsáhlý referát o 75 stranách a 6 kapitolách, z nichž nejvýznamnější je kapitola druhá, o specifické povaze zemědělství ve vědeckotechnické revoluci. Prof. Gilbert J. E t i e n n e z Universitního institutu pro mezinárodní studium v Ženevě, hovořil o zemědělském pokroku a industrializaci v počátcích zemědělské revoluce v jižní a jihovýchodní Asii.

„Universita“ v Monte Carlu sice trvala jen osm týdnů, ale je naděje, jak vyplývá z intencí závěru a výsledků ankety (účastníků), že se přemění v permanentní instituci pro studium vývoje.

Význam symposia vidím v navázání kontaktů mezi studenty navzájem a studentů s významnými profesory. Bylo by vhodné některé z nich pozvat do ČSSR.

Ing. Věra Tauberová